

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2012. gada 19. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jēdziens “kādas dalībvalsts tiesa” LESD 267. panta izpratnē — Procedūra, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt tiesas nolēmumu — Valsts Revīzijas tiesa, kura lemj par iepriekšēju atļauju valsts izdevumiem — Nepieņemamība

Lietā C-363/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Elegktiko Synedrio* (Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 1. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 7. jūlijā, tiesvedībā

Epitropos tou Elegktikou Synedriou sto Ypourgeo Politismou kai Tourismou

pret

Ypourgeo Politismou kai Tourismou – Ypiresia Dimosionomikou Elenchou,

piedaloties

Konstantinos Antonopoulos.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], J. Malenovskis [*J. Malenovsky*] (referents) un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 14. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *K. Antonopoulos* vārdā – *D. Perpataris*, un *K. E. Proiskos*, *dikigoroī*,

— Grieķijas valdības vārdā – *E.-M. Mamouna*, *A. Samoni-Rantou* un *S. Vodina*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Patakia* un *M. van Beek*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2012. gada 20. septembra tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – grieķu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt:
 - Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12., 20., 21. un 28. pantu;
 - LESD 153. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 5. punktu, kā arī
 - Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par *UNICE*, *CEEP* un *EAK* noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.) pielikumā esošā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas noslēgts 1999. gada 18. martā (turpmāk tekstā – “Pamatnolīgums”), 3. klauzulas 2. punktu un 4. klauzulas 1. punktu.
- 2 Šo lūgumu iesniedza *Elegktiko Synedrio* (Revīzijas palāta, Grieķija) strīdā starp *Epitropos tou Elegktikou Synedriou sto Ypourgeio Politismou kai Tourismou* (*Elegktiko Synedrio* komisārs Kultūras un tūrisma ministrijā, turpmāk tekstā – “*Elegktiko Synedrio* komisārs”) un *Ypourgeio Politismou kai Tourismou – Ypiresia Dimosionomikou Elenchou* (Kultūras un tūrisma ministrijas Revīzijas dienests, turpmāk tekstā – “Revīzijas dienests”) par šī komisāra atteikumu vizēt šī dienesta izdotu maksājuma uzdevumu saistībā ar šīs ministrijas darbinieka *Konstantinos Antonopoulos* atalgojumu.

Atbilstošās tiesību normas

Grieķijas tiesiskais regulējums

- 3 Konstitūcijas 98. pantā ir noteikts:

“1. *Elegktiko Synedrio* it īpaši ir piekritīga:

- a) valsts, kā arī vietējo iestāžu vai citu valsts veidojumu, kuri saskaņā ar īpašu tiesisko regulējumu ir pakļauti tās revīzijai, izdevumu revīzijai;
- b) lielas ekonomiskās vērtības līgumu pārbaude, kuras līgumslēdzēja puse ir valsts vai kāds cits juridisks veidojums, kas šim nolūkam ir pielīdzināms valstij, kā noteikts likumā;
- c) valsts un vietējo iestāžu vai citu juridisko veidojumu, kuras ir pakļautas a) apakšpunktā norādītajai revīzijai, grāmatvedības kontu revīzijai;
- d) padomdevēja viedokļu sniegšana par likumprojektiem, kas attiecas uz pensijas vai darba stāža atzīšanu pensijas tiesību piešķiršanai, saskaņā ar 73. panta 2. punktu un visos citos likumā noteiktajos jautājumos;
- e) ziņojuma sagatavošana un sniegšana Parlamentam par valsts finanšu stāvokli un bilanci saskaņā ar 79. panta 7. punktu;
- f) juridisku strīdu izšķiršana par pensiju piešķiršanu un c) apakšpunktā noteikto kontu revīziju;
- g) lietu izlemšana saistībā ar valsts civilo vai militāro ierēdņu un vietējo iestāžu vai citu publisko tiesību veidojumu ierēdņu atbildību par tiši vai aiz nolaidības radītiem zaudējumiem valstij vai šādām vietējām iestādēm vai citiem publisko tiesību veidojumiem.

[..]”

- 4 *Elegktiko Synedrio* regulējums ir kodificēts Prezidenta dekrētā Nr. 774/1980 (turpmāk tekstā – “Prezidenta dekrēts”).
- 5 Prezidenta dekrēta 17. panta 1. punkts attiecas uz *Elegktiko Synedrio* kompetenci pārbaudīt, ka valsts izdevumi ir pienācīgi atļauti un atbilst visām atbilstošajām tiesību normām.
- 6 Prezidenta dekrēta 19. panta 1. punktā ir noteikts, ka ministriju izdevumu maksājuma uzdevumu iepriekšēju revīziju atkarībā no gadījuma veic kāds no *Elegktiko Synedrio* otrās pakāpes tiesnešiem vai komisāriem, kuri atrodas attiecīgās ministrijas telpās.
- 7 Saskaņā ar Prezidenta dekrēta 21. panta 1. punktu otrās pakāpes tiesnesim vai komisāram ir jāatsakās atļaut izdevumus, kas neatbilst Prezidenta dekrēta 17. panta 1. punkta nosacījumiem. Ja izdevumi tiek viņam iesniegti atkārtoti un viņš uzskata, ka tie vēl arvien neatbilst šiem nosacījumiem, viņam ir jāiesniedz šis jautājums kompetentajai *Elegktiko Synedrio* palātai, kura pieņem galīgo lēmumu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 8 Kultūras un tūrisma ministrijas Revīzijas dienests iesniedza vizēšanai *Elegktiko Synedrio* komisāram šajā pašā ministrijā maksājuma uzdevumu par *K. Antonopoulos*, privāttiesiskā kārtā uz noteiktu laiku nodarbināta darbinieka, kas strādā Pirmsvēsturisko un klasisko senlietu direkcijā un ir kādas arodbiedrības organizācijas izpildkomitejas loceklis, atalgojumu par laikposmu no 2008. gada novembra līdz 2009. gada maijam.
- 9 *Elegktiko Synedrio* komisārs atteicās vizēt šo maksājuma uzdevumu, pamatojot ar to, ka iepriekš minētajā laikposmā minētā persona nebija savā darbavietā 34 dienas sakarā ar atvaļinājumu arodbiedrības darbību veikšanai, šī atvaļinājuma laikā viņa atalgojums netika proporcionāli samazināts.
- 10 Šajā ziņā *Elegktiko Synedrio* komisārs uzskatīja, ka no piemērojamiem Grieķijas tiesību noteikumiem izriet, ka darbiniekiem, kurus valsts nodarbina privāttiesiskās darba attiecībās uz noteiktu laiku, ir tiesības uz neapmaksātu atvaļinājumu arodbiedrības darbību veikšanai atšķirībā no darbiniekiem, kurus valsts nodarbina privāttiesiskās darba attiecībās uz nenoteiktu laiku un kuri ieņem pastāvīgās amata vietas, un kuriem ir apmaksāts atvaļinājums arodbiedrības darbību veikšanai.
- 11 Tomēr Revīzijas nodaļa no jauna iesniedza vizēšanai revīzijas komisāram attiecīgo maksājuma uzdevumu, konkrētāk norādot, ka domājamajam labuma guvējam, kuram ir privāttiesiskas darba attiecības uz noteiktu laiku, ir tiesības uz atalgojumu par dienām, kurās viņš bija prombūtnē atvaļinājumā arodbiedrības darbību veikšanai, un tas atbilst Republikas prezidenta Dekrēta 164/2004, ar kuru transponē Direktīvu 1999/70, kurā noteikts diskriminācijas aizlieguma princips starp darbiniekiem ar darba līgumu uz noteiktu laiku un salīdzināmiem darbiniekiem ar darba līgumu uz nenoteiktu laiku, 4. pantam.
- 12 Tomēr *Elegktiko Synedrio* komisāra uzturētais atteikums vizēt attiecīgo maksājuma uzdevumu radīja domstarpības, kuru atrisinājumam, izmantojot šī komisāra 2009. gada 3. novembra “negatīvo ziņojumu”, saskaņā ar likumu lieta tika nodota *Elegktiko Synedrio* pirmajai palātai.

13 2010. gada 1. jūlija pārbaudē šis “negatīvais ziņojums” radīja jautājumus, kas skar Savienības tiesību interpretāciju. Šajos apstākļos *Eleghtiko Synedrio* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai darba samaksas piešķiršana vai nepiešķiršana darba ņēmējam par laiku, ko viņš nav bijis darbā, bet ir bijis īslaicīgā atvaļinājumā, lai veiktu savus arodbiedrības pārstāvja pienākumus, ir darba vai nodarbinātības nosacījums Savienības tiesību nozīmē? It īpaši, vai likuma noteikumi, kuros paredzēts piešķirt neapmaksātus īslaicīgus atvaļinājumus arodbiedrības pārstāvja pienākumu veikšanai tādiem valsts nodarbinātajiem, ar kuriem darba līgumi ir noslēgti uz noteiktu laiku un kuri nav iekļauti štatā, bet ir kādas arodbiedrību organizācijas komitejas locekļi, ir “darba nosacījums”, kas minēts EKL 137. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai “nodarbinātības nosacījums”, kas minēts [Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku] Pamatnolīguma 4. klauzulas 1. punktā, vai varbūt minētais jautājums attiecas uz darba samaksas un tiesību apvienoties jomām, uz kurām izņēmuma kārtā Savienības tiesības neattiecas?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai publiskā sektora darba ņēmējs, ar kuru noslēgts privāto tiesību darba līgums uz nenoteiktu laiku, kurš ieņem štata amata vietu un veic to pašu darbu, ko darba ņēmējs, ar kuru noslēgts privāto tiesību darba līgums uz noteiktu laiku un kurš nav iekļauts štatā, ir “salīdzināms” ar šo darba ņēmēju saskaņā ar Pamatnolīguma 3. klauzulas 2. punktu un 4. klauzulas 1. punktu, vai varbūt pietiek ar to, ka Valsts Konstitūcija (103. pants) un attiecīgie īstenošanas likumi paredz šādiem darba ņēmējiem īpašu nodarbinātības kārtību (nodarbinātības noteikumi un īpašas garantijas atbilstīgi Konstitūcijas 103. panta 3. punktam), lai uzskatītu viņu par “nesalīdzināmu” un tātad nepielīdzināmu darba ņēmējam, ar kuru noslēgts privāto tiesību darba līgums uz noteiktu laiku un kurš nav iekļauts štatā?
- 3) Ja atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem ir apstiprinošas:
 - a) vai, ja no valsts tiesību noteikumiem izriet, ka (lidz 9 dienām mēnesī) tiek piešķirti apmaksāti īslaicīgi atvaļinājumi arodbiedrības pārstāvja pienākumu veikšanai tādiem publiskā sektora darba ņēmējiem, kuri ir pieņemti darbā uz nenoteiktu laiku, kuri ieņem štata amata vietu un ir otrā līmeņa arodbiedrību organizācijas komitejas locekļi, savukārt darba ņēmēji ar tādu pašu arodbiedrības statusu, kuri strādā tajā pašā valsts dienestā, ar kuriem darba līgumi ir noslēgti uz noteiktu laiku un kuri neieņem štata amata vietu, saņem tikai neapmaksātus tikpat ilgus īslaicīgus atvaļinājumus savu arodbiedrības pārstāvja pienākumu veikšanai, minētā diferenciācija ir uzskatāma par nelabvēlīgāku attieksmi pret otrās kategorijas darba ņēmējiem Pamatnolīguma 4. klauzulas 1. punkta nozīmē, un
 - b) vai laikā ierobežotais otrās darba ņēmēju kategorijas darba attiecību ilgums, kā arī fakts, ka šī kategorija atšķiras nodarbinātības kārtības ziņā vispārīgi (saistībā ar darbā pieņemšanu, karjeras izaugsmi, darba attiecību pārtraukšanu), var būt minētās nevienlīdzības objektīvi iemesli?
- 4) Vai strīdīgā diferenciācija starp arodbiedrību pārstāvjiem – darba ņēmējiem, ar kuriem darba līgumi ir noslēgti uz nenoteiktu laiku un kuri ieņem štata amata vietu valsts dienestā, un darba ņēmējiem ar tādu pašu statusu arodbiedrību organizācijā, ar kuriem tajā pašā valsts dienestā darba līgumi ir noslēgti uz noteiktu laiku un kuri neieņem štata amata vietu, – pārkāpj nediskriminācijas principu, īstenojot arodbiedrību tiesības saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12., 20., 21. un 28. pantu, vai varbūt minēto diferenciāciju var pamatot ar to, ka abu kategoriju darba ņēmējiem ir dažāds nodarbinātības statuss?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 14 Saskaņā ar LESD 267. pantu Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par Līgumu interpretāciju, kā arī Eiropas Savienības iestāžu vai struktūru tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju.
- 15 Ja šādu jautājumu ierosina kādas dalībvalsts tiesā, šī tiesa, ja tā uzskata, ka ir vajadzīgs [Tiesas] lēmums par šo jautājumu, lai šī tiesa varētu pieņemt spriedumu, var lūgt, lai Tiesa sniegt nolēmumu par šo jautājumu. No LESD 267. panta arī izriet, ka, ja šādu jautājumu ierosina par lietu, ko izskata dalībvalsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad šai dalībvalsts tiesai jāvēršas Tiesā.
- 16 No tā izriet, ka, lai tai būtu tiesības vērsties Tiesā prejudiciālā nolēmuma procedūras ietvaros, attiecīgajai iestādei, kas iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir jābūt kvalificējamai kā “tiesai” šī noteikuma izpratnē.
- 17 Tādējādi ir jāpārbauda, vai kontekstā, kādā ir radies šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, *Elegktiko Synedrio* ir tiesa LESD 267. panta nozīmē un vai tādējādi tā ir tiesīga vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 18 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai noteiktu, vai iestāde, kas iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir uzskatāma par “tiesu” LESD 267. panta izpratnē – kas ir vienīgi Savienības tiesību jautājums –, Tiesa ņem vērā vairāku faktoru kopumu, kā, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai tiesvedība tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga (tostarp skat. 1997. gada 17. septembra spriedumu lietā C-54/96 *Dorsch Consult, Recueil*, I-4961. lpp., 23. punkts; 2005. gada 31. maija spriedumu lietā C-53/03 *Syfait* u.c., Krājums, I-4609. lpp., 29. punkts; 2007. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-246/05 *Häupl*, Krājums, I-4673. lpp., 16. punkts, kā arī 2008. gada 14. maija rīkojumu lietā C-109/07 *Pilato*, Krājums, I-3503. lpp., 22. punkts).
- 19 Turklāt dalībvalsts tiesa var uzdot jautājumu Tiesai tikai, ja tā izskata strīdu un tai ir lūgts taisīt spriedumu procesā, kura noslēgumā paredzēts pieņemt tiesas nolēmumu (skat. it īpaši 1998. gada 12. novembra spriedumu lietā C-134/97 *Victoria Film, Recueil*, I-7023. lpp., 14. punkts; 2000. gada 30. novembra spriedumu lietā C-195/98 *Österreichischer Gewerkschaftsbund, Recueil*, I-10497. lpp., 25. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Syfait* u.c., 35. punkts).
- 20 Turklāt atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai neatkarības jēdziens, kas ir raksturīgs uzdevumam spriest tiesu, vispirms nozīmē, ka attiecīgajai tiesai ir jābūt trešās personas pozīcijā attiecībā pret iestādi, kura pieņēmusi apstrīdēto lēmumu un pret kuru ir vēsta prasība (1993. gada 30. marta spriedums lietā C-24/92 *Corbiau, Recueil*, I-1277. lpp., 15. punkts, un 2006. gada 19. septembra spriedums lietā C-506/04 *Wilson*, Krājums, I-8613. lpp., 49. punkts).
- 21 Visbeidzot iestādes tiesības vērsties Tiesā saskaņā ar LESD 267. pantu jānosaka saskaņā gan ar strukturāliem, gan ar funkcionāliem kritērijiem. Šajā ziņā valsts iestāde var tikt uzskatīta par tiesu šī panta izpratnē, ja tā pilda tiesas funkcijas, bet par tādu nav uzskatāma, ja tā īsteno citas, piemēram, administratīvas iestādes funkcijas (kas attiecas uz Itālijas Revīzijas tiesu, skat. 1999. gada 26. novembra rīkojumus lietā C-192/98 *ANAS, Recueil*, I-8583. lpp., 22. punkts, un lietā *RAI*, C-440/98, *Recueil*, I-8597. lpp., 13. punkts). Iestāde, kurā ir celta prasība par lēmumu, ko pieņēmuši kādas administratīvās iestādes dienesti, nevar tikt uzskatīta par trešo personu attiecībā pret šiem dienestiem un tādējādi par tiesu LESD 267. panta izpratnē, ja tai ir organiska saikne ar šo administratīvo iestādi (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Corbiau*, 16. punkts, un 2002. gada 30. maija spriedumu lietā C-516/99 *Schmid, Recueil*, I-4573. lpp., 37. punkts).

- 22 Šajā gadījumā vispirms no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Eleghtiko Synedrio* vērsās, lai atrisinātu domstarpības, kas radās iepriekšējā valsts izdevumu kontrolē, starp Kultūras un tūrisma ministrijā iecelto *Eleghtiko Synedrio* komisāru, no vienas puses, un šīs pašas ministrijas Revīzijas dienestu, no otras puses.
- 23 Šajā ziņā no lietas materiāliem izriet, ka *Eleghtiko Synedrio* komisārs ir *Eleghtiko Synedrio* loceklis, kurš, kā izriet no Prezidenta dekrēta 19. panta 1. punkta, ir iecelts katrā ministrijā, lai veiktu iepriekšēju kontroli pār attiecīgās ministrijas veiktajiem maksājuma izdevumiem. Attiecīgais strīds izriet no *Eleghtiko Synedrio* komisāra, kurš ir iecelts Kultūras un tūrisma ministrijā, atteikuma apstiprināt izdevumus, kas atbilst atalgojumam darbiniekam, kuram ir [darba] līgums uz noteiktu laiku, par stundām, kuras veltītas atvaļinājumam arodbiedrības darbību veikšanai. Šo atteikumu apstrīdēja iestāde, kura bija izdevusi sākotnējo maksājuma pieprasījumu un kura šajā lietā ir šīs pašas ministrijas Revīzijas dienests. Tomēr šis dienests iesniedza jaunu – tādu pašu kā iepriekšējo – maksājuma pieprasījumu. Šajos apstākļos, piemērojot Prezidenta dekrēta 21. panta 1. punktu, šis komisārs, uzturot spēkā savu atteikumu, pārsūtīja savu “negatīvo ziņojumu” *Eleghtiko Synedrio*, tādējādi liekot uzsākt lietu tajā, lai lemtu par šo ziņojumu.
- 24 No iepriekš minētā izriet, ka *Eleghtiko Synedrio* ar tās komisāru, kurš iecelts Kultūras un tūrisma ministrijā un kurš ir devis tajā apstrīdēto negatīvo ziņojumu, saista acīmredzama organiska un funkcionāla saite, kas liedz tai atzīt trešās personas statusu attiecībā pret šo komisāru (pēc analogijas skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Corbiau*, 16. punkts, un lietā *Schmid*, 38. punkts).
- 25 Tādējādi, lemjot par komisāra sagatavoto “negatīvo ziņojumu”, *Eleghtiko Synedrio* nerīkojas kā trešā persona attiecībā pret iesaistītajām interesēm un tādējādi tai nav nepieciešamās objektivitātes attiecībā pret attiecīgo izdevumu saņēmēju, šajā gadījumā *K. Antonopoulos* (pēc analogijas skat. 2010. gada 22. decembra spriedumu lietā *C-517/09 RTL Belgium*, Krājums, I-14093. lpp., 47. punkts).
- 26 Turklāt ir jākonstatē, ka atšķirībā no tādas tās kompetences saistībā ar “strīdu izšķiršanu” par pensiju piešķiršanu, kāda ir aprakstīta Konstitūcijas 98. panta 1. punkta f) apakšpunktā, kā arī lietu “izlemšanas” saistībā ar valsts civilo vai militāro ierēdņu atbildību, kas paredzēta šīs konstitūcijas 98. panta 1. punkta g) apakšpunktā, *Eleghtiko Synedrio* kompetence, kurā iekļaujas šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir saistīta ar valsts izdevumu iepriekšēju “kontroli”, pamatojoties uz šīs konstitūcijas 98. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un tādējādi nav paredzēta šāda sprieduma pieņemšanai.
- 27 Šajā ziņā no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka, pamatojoties uz šo pēdējo minēto kompetenci, *Eleghtiko Synedrio* tiek aicināta novērtēt valsts izdevumu tiesiskumu no budžeta viedokļa un pieņemt lēmumu, kam nav *res judicata* spēka.
- 28 Tādējādi šāds lēmums neietilpst procedūrā, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt tiesas nolēmumu pretēji šī sprieduma 19. punktā norādītajai judikatūras prasībai.
- 29 Visbeidzot tiesas sēdē tika konstatēts, ka ieinteresētā persona kā izdevumu, par kuriem ir pamatlīta, saņēmējs nebija lietas dalībnieks procedūrā *Eleghtiko Synedrio*, kura attiecās tikai uz strīdu starp *Eleghtiko Synedrio* komisāru un administratīvo struktūru, kura vēlas veikt izmaksas, par šo izdevumu tiesiskumu un ievērojamo procedūru.
- 30 Šajā administratīvajā procesā ieinteresētā persona kā attiecīgo izmaksu saņēmēja ir tikai novērotājs, kas atbalsta ministrijas Revīzijas dienesta, kurš ir iecerējis izmaksāt viņam atalgojumu, nostāju.

- 31 Tikai vēlākā posmā, kad lieta ir iesniegta administratīvajā tiesā, tiks pieņemts spriedums par strīdu starp ieinteresēto personu un administratīvo iestādi par šī atalgojuma izmaksu. Tādējādi administratīvajai tiesai ir jālemj par ieinteresētās personas tiesībām uz atalgojumu un šajā ziņā, ja nepieciešams, jāaptur tiesvedība lietā un jānosūta Tiesai lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Victoria Film*, 18. punkts).
- 32 Šajos apstākļos iestāde, kas iesniegusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, šajā lietā nepilda tiesas funkciju (pēc analogijas skat. 2010. gada 12. janvāra spriedumu lietā *C-497/08 Amiraïke Berlin*, Krājums, I-101. lpp., 21. punkts, kā arī 2011. gada 24. marta spriedumu lietā *C-344/09 Bengtsson*, Krājums, I-1999. lpp., 19. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 No iepriekš minētajiem apsvērumiem, izvērtējot tos kopumā, izriet, ka kontekstā, kādā ir radies šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, *Elegktiko Synedrio* nav tiesa LESD 267. panta izpratnē un tādējādi tai nav tiesību iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesai.
- 34 Tādējādi *Elegktiko Synedrio* iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par nepieņemamu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 35 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

***Elegktiko Synedrio* (Grieķija) ar 2011. gada 1. jūlija lēmumu iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams.**

[Paraksti]